

El cas Andratx esdevé el cas PP

El president Jaume Matas ha iniciat una contraofensiva que té per objectiu estendre la idea que el PSOE maneja la justícia a favor seu.

MICHEL PAVETRAS

El cas Andratx no deixa de deparar sorpreses, i cada cop més espectaculars. Quasi és ociós dir que la política balear és ocupada al cent per cent per les novetats que es coneixen de mica en mica i per la guerra oberta entre el PP i tota la resta de partits. Però és que, més que del cas Andratx, ja es parla del cas PP.

El nus. El cas esclatà el dilluns dia 27 de novembre quan el batlle d'Andratx, Eugenio Hidalgo, va ser detingut per la Guàrdia Civil. El fiscal anticorrupció de Balears, Juan Carrau, havia demanat l'ordre judicial de detenció per un conjunt de presumptes delictes relacionats amb la corrupció urbanística al municipi. El migdia d'aquell dilluns el president del Govern, Jaume Matas, comparegué d'urgència davant dels mitjans de comunicació. Expressà la seva "sorpresa" pel fets ocorreguts i, amb to molt compungit, demanà "disculpes" a tots els ciutadans perquè fets

El Govern balear està acorralat per l'oposició i els mitjans de comunicació arran del cas de corrupció.

com aquests "podrien fer pensar que tots som iguals i no és així". El president insistí que "és un cas aïllat i puntual", tot i que un director general del seu Govern també va ser detingut. Però Matas remarcà que aquesta detenció era deguda a l'actuació anterior de l'acusat a l'Ajuntament d'Andratx. Durant els tres dies posteriors, el president, el secretari general del partit i conseller d'Interior, José María Rodríguez, la vicepresidenta, Rosa Estaràs, i el portaveu del partit, Miquel Ramis, feren manifestacions seguint el mateix guió. Que es tractava d'un cas "aïllat i

puntual", que el Govern no hi tenia res a veure i que havia actuat amb "contundència i exemplaritat" tot d'una en assabentar-se dels fets, que havia estat una "sorpresa" molt desagradable de la qual no es podien avenir, que reconeixen "l'error" d'haver confiat en Hidalgo, que se sentien "traïts" pel batlle detingut i, de passada, recordaven que "el PSOE també s'equivocà a Andratx" per haver governat un any i mig amb Hidalgo.

El desenvolupament. El divendres dia 1 de desembre el president compareixia novament davant dels mitjans, en la conferència de premsa posterior al Consell de Govern habitual de cada setmana, i, de sobte, digué que el dissabte anterior s'havia reunit amb Hidalgo i Rodríguez a la seu de presidència, quaranta hores abans de la detenció. L'oposició hi veu una clara mentida en relació amb el que havia dit el president el dilluns anterior, quan

expressà la seva "sorpresa" pels fets. "Matas menteix", assegurà el PSOE. Fins i tot acusa el Govern d'haver alertat Hidalgo de l'actuació policial. El president i Rodríguez negaren una vegada i una altra l'acusació. Asseguren que només parlaren amb el batlle perquè aquest els ho demanà, ja que estava nerviós pels "rumors" que corrien en relació amb alguna "actuació" que ells pensaren que es referia per ventura a una acusació judicial per alguna irregularitat, però que de cap manera no sospitaren que seria detingut. Donaren paraula que no l'alertaren de res perquè no sabien res i que, a més, l'advertiren que si, en efecte, la justícia l'acusava d'alguna cosa, hauria de dimitir.

En la mateixa conferència de premsa el president inicià la contraofensiva política. Assegurà que havia rebut una telefonada anònima que l'alertava de cinc intervencions policials immediates a tants d'altres municipis balears governats pel PP. En to molt dolgut, Matas deixava entendre que una cosa així representaria una utilització sectària de la justícia per fer mal al PP i per voler estendre la idea que tot Balears "és una mena de Marbella". I per aclarir els dubtes, anunciava que demanaria una audiència al fiscal general de l'estat, Cándido Conde-Pumpido. En aquell moment l'anunci de les cinc noves intervencions no va merèixer gaire crèdit. Sobretot perquè és molt improbable que un president es posi al telèfon per atendre una cridada anònima. Tanmateix, aquest setmanari va poder parlar amb un advocat –el divendres dia 15– que donà absoluta credibilitat a les paraules de Matas: "El rumor que corre –entre alguns advocats–, i que mereix confiança és que, en efecte, tot estava preparat per intervenir en cinc pobles: un a Menorca, un altre a Eivissa i tres a Mallorca", però l'alerta del president aconsellà aturar les actuacions. Altres rumors asseguren que tard o d'hora es produiran les actuacions referides. Sigui com sigui, des d'aquell moment el PP s'ha abraçat a la teoria de la conspiració: acusa el PSOE de muntar una estratègia política electoral, amb utilització sectària de la justícia del Govern estatal, per intentar fer-li perdre les eleccions.

El dilluns dia 11 Matas es reuneix amb Conde-Pumpido. En sortir, mos-

trà la seva satisfacció perquè "no hi haurà més actuacions". Així ho destacava tota la premsa local l'endemà. Però hi ha un detall en què ningú no pareix reparar: el president va dir en realitat –segons publicaren diversos diaris digitals la mateixa horabaixa del dilluns– que "no hi haurà més actuacions previstes, més enllà de les que estan en marxa". Quantes? Quines? Per ventura les famoses cinc que diuen que es van avortar? No donà més precisions. La notícia que van reflectir els mitjans balears és que "no hi haurà més actuacions" ni policials ni de la fiscalia. A partir d'aquí el PP i els mitjans conservadors es llançaren contra el PSOE. Francesc Antich i Francina Armengol –secretari general i portaveu parlamentària, respectivament– havien dit que el "cas Andratx no és únic, hi ha d'altres municipis, fins a vint, que són investigats". El Govern balear, el PP i els mitjans dretans acusen els socialistes de mentir per fer mal a Balears volent fer mal al Govern o, pitjor, de tenir "informació privile-

El cas Andratx amenaça el poder del PP

El diari *El Mundo – El Día de Baleares* –diari proper als conservadors balears– publicà el passat diumenge 17 de desembre la primera enquesta d'intenció de vot feta a Balears després d'esclatar l'escàndol del cas Andratx. Segons l'estudi, el PP podria perdre la majoria absoluta, de manera que s'obriria pas a una possible reedició del Pacte de Progrés.

La composició del Parlament, segons l'enquesta, quedaria així: el PP (45,5% dels vots), amb 28-30 diputats (la majoria absoluta és 30); el PSOE (32,3%), 21-24; el Bloc (PSM-EU/Verds) de Mallorca més el PSM de Menorca (9,5%), 4-5, i UM (6,8%), 3. De les tres opcions del PP (28, 20 i 30 diputats), només una li donaria la majoria absoluta.

El conseller José María Rodríguez és acusat per l'oposició d'haver advertit Eugenio Hidalgo de la detenció, que va tenir temps de destruir documentació.

EFC

giada", cosa que prova la "conspiració" en contra del PP.

El divendres dia 15 els socialistes balears reberen la visita del secretari d'organització federal del seu partit, José Blanco. En les seves declaracions –inclosa la seva equivocació habitual quan visita Palma: confondre Balears amb Canàries– introdueix la sospita: "El d'Andratx no és un cas aïllat, el Govern de Matas hi està ficat de ple." L'endemà, durant el sopar de Nadal amb els militants del PP, Matas diu, en referència a Blanco, que "el PSOE vol canviar el vot utilitzant el cas Andratx, com ja ho va fer a tot Espanya amb l'11-M". La teoria de la conspiració ja era servida al complet. El diumenge, els altaveus mediàtics

conservadors ja parlaven sense embutos de les pèrfides intencions socialistes. El PP passava a ser la víctima. Així de clar ho digué el portaveu orgànic, Miquel Ramis: "Els han tractat pitjor [als detinguts] que als delinqüents comuns." Com si hi hagués delinqüents selectes, els que pertanyen al PP, i els comuns, tots els altres. Mentrestant, el dimecres dia 14 el jutge encarregat del cas deixà en llibertat condicional els dos empresonats amb fiances mínimes (100.000 i 60.000 euros). El fiscal Juan Carrau esclata d'indignació i el dijous compareix –un fet insòlit– davant dels mitjans per criticar aquestes quantitats tan reduïdes per uns delictes pels quals pot demanar fins a divuit anys de presó.

Enmig d'aquesta escalada de tensió arriba el dia 18. Diversos mitjans publiquen l'acusació del fiscal –una vegada aixecat el secret de sumari–, que inclou la gravació –per ordre judicial– d'una conversa entre Rodríguez i Hidalgo, hores abans dels fets del dilluns 27 de novembre, de la qual es pot entendre que el conseller del PP i secretari general del PP advertia al batlle el que li cauria a sobre poc després. Rodríguez convocà una conferència de premsa per negar que donés cap informació –"que jo no tenia", va advertir–, i anuncià querelles contra els mitjans que havien publicat això. Encara és més, el Govern, a través de la vicepresidenta Estaràs, instà la fiscalia a actuar contra aquests mitjans per "calúrnies" contra Rodríguez i contra l'executiu balear.

El desenllaç. L'oposició demana la dimissió de Rodríguez o que el president el destitueixi. Perquè estan convençuts que alertà Hidalgo i que això li donà temps per destruir proves. Val a dir que la destrucció de proves és acceptada com a cosa certa pel jutge, que dedueix que el principal encausat sabia que el detindrien. El president i la vicepresidenta diuen que Rodríguez no ha fet res mal fet i que no serà destituït. El mateix interessat assegura: "No pens dimitir, no li faré aquest regal de Nadal a l'oposició perquè jo no he fet res malament." L'esquerra no deixa de pressionar el Govern, i no és previsible que aixequi el setge en els pròxims mesos. És obvi que l'estratègia opositora amb vista a les eleccions girarà entorn de la corrupció. El PP pareix esperar que escampi la tempesta, però a hores d'ara ha de fer front a una pressió creixent que s'evidencia la setmana passada durant el debat parlamentari dels pressupostos per al 2007. Poc es parlà de pressupostos i molt de corrupció; Govern i oposició no s'estigueren d'intercanviar paraules gruixudes. Mentrestant, els rumors –com s'ha dit– sobre altres possibles intervencions en municipis del PP no paren. El desenllaç d'aquesta història és impossible de predir, però sí que sembla que el PP, com adverteix l'enquesta –vegeu el quadre–, en pot sortir escaldat.

Miquel Payeras